

Leo Trotskij

Deklaration av bolsjevikfraktionen inför Republikens råd ("förparlamentet") den 7 oktober 1917 (i utdrag)

Avsnittet översatt från *A Documentary History of Communism*, ed Robert V. Daniels, Volume 1, *Communism in Russia* (sid 69-71)

Hösten 1917 var det ingen hemlighet att bolsjevikerna hade som mål att gripa makten. Som ett led i denna politik kritiserade de skarpt den provisoriska regeringen. C:a tre veckor innan resningen ägde rum beslöt bolsjevikerna att demonstrativt lämna den rådgivande församling som är känd som Republikens råd eller "förparlamentet". Den som framförde bolsjevikernas deklARATION var Trotskij, som blev medlem i bolsjevikpartiet först i augusti 1917, men som redan framstod som partiets främste talesman*) Trotskij fördömde den provisoriska regeringen för dess kontrarevolutionära avsikter och uppmanade massorna att stödja bolsjevikerna.

För mer information om detta viktiga möte och omständigheterna kring detta, se Deutscher, *Den väpnade profeten*, sid 220-223 och Trotskij, *Ryska revolutionens historia*, band 3, sid 64-66

*) Detta förklaras delvis av att Trotskij som ordförande i Petrograd-sovjeten hade en tydligt utåtriktad roll. Lenin syntes däremot inte särskilt mycket utåt, han arbetade mer bakom kulisserna, för att påverka partiet.

....de borgerliga klasserna som styr politiken i den Provisoriska regeringen har föresatt sig att underminera den Konstituerande församlingen. Detta utgör nu de privilegierade elementens främsta uppgift under vilken hela deras politik, såväl inrikes som utrikes, inordnas.

Inom industri-, jordbruks- och försörjningsområdena förvärras situationen, som helt naturligt orsakats av kriget, av regeringens och de ägande klassernas politik. Efter att ha provocerat fram ett bondeuppror, försöker nu de privilegierade klasserna att undertrycka detta, öppna vägen för "svältens magra hand", och kväva revolutionen och framför allt den Konstituerande församlingen.

Lika kriminell är borgarnas och regeringens utrikespolitik.

Efter fyrtio månaders krig riktas nu ett dödligt hot mot huvudstaden. För att möta detta föreslås en plan i syfte att flytta regeringen till Moskva. Tanken att överge den revolutionära huvudstaden, och lägga den i händerna på de tyska trupperna, tycks inte uppröra de borgerliga klasserna; tvärtom accepterar de detta som en naturlig del i sin allmänna politik, som avser att främja en kontrarevolutionär sammansvärjning.

Istället för att erkänna att landets räddning ligger i att sluta fred; istället för att, över huvudet på alla imperialistiska regeringar och diplomater, öppet lägga fram förslaget om omedelbar fred till alla krigströtta länder, och på det sättet omöjliggöra ett fortsatt krig - följer den Provisoriska regeringen piskan från Kadetpartiets kontrarevolutionärer och de allierade imperialistmakterna, utan egentlig mening, utan styrka, utan en plan, snärjda i krigets sele, och dömer därmed hundratusentals soldater och sjömän till meningslös undergång, samtidigt som de förbereder Petrograds kapitulation och undertryckandet av revolutionen. I en tid när

bolsjevnikiska soldater och sjömän går under tillsammans med andra, fortsätter den s k överbefälhavaren att ödelägga den bolsjevnikiska pressen....

De ledande partierna i Republikens råd tjänar som en frivillig täckmantel åt hela denna politik.

Vi, den socialdemokratiska bolsjevnikfraktionen, förklarar: Vi har inget gemensamt med denna förräderiregering och med detta råd som tolererar kontrarevolutionen. Vi vill inte, vare sig direkt eller indirekt, förtiga oss för en enda dag, dessa för folket så ödesdigra manövrer, som utförs bakom den officiella fasaden.

Revolutionen är i fara! I en tid när Kaiser Wilhelms trupper hotar Petrograd, förbereder sig Kerenskij-Konovalovs regering att fly från staden, för att istället förvandla Moskva till kontrarevolutionens huvudfäste.

Vi uppmanar arbetarna och soldaterna i Moskva att vara på sin vakt!

När vi nu lämnar Republikens råd uppmanar vi alla Rysslands arbetare, soldater och bönder att vara på sin vakt och att vara modiga!

Petrograd är i fara! Revolutionen är i fara! Hela landet är i fara!

Regeringen förstärker denna fara. De styrande partierna hjälper till.

Endast folket kan rädda sig självt och hela landet. Vi vänder oss till folket.

All makt åt sovjeterna!

All jord åt folket!

Länge leve en omedelbar, hedersam och demokratisk fred!

Länge leve den Konstituerande församlingen!

Översättning: Stig Eriksson och Martin Fahlgren